

Ἐπίκαιρο

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ στήν Τιβεριάδα

Πῶς χαιρετιόμαστε, παιδιά, οἱ χριστιανοί μετά τό Πάσχα, κάθε φορά πού συναντιόμαστε; ... Πολύ σωστά. Γιά σαράντα μέρες ὁ χαιρετισμός μας εἶναι:

- Χριστός ἀνέστη!

- Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ξέρετε τί σημαίνει αὐτός ὁ χαιρετισμός;

- Ὁ Χριστός ἀναστήθηκε!

- Ἀληθινά ἀναστήθηκε!

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό σπουδαιότερο γεγονός πού συνέβη ποτέ! **Φανερώνει ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός.** Ἀναστήθηκε τρεῖς μέρες μετά τόν θάνατό Του. Αὐτό μόνο ὁ Θεός μποροῦσε νά τό κάνει.

Μετά τήν ἀνάστασή Του ὁ **Κύριός μας γιά σαράντα μέρες ἐμφανιζόταν** στους μαθητές καί στίς μαθήτριές Του, τίς Μυροφόρες· ἐμφανίστηκε ἀκόμη καί σέ πεντακόσιους ἀνθρώπους! Ὅλοι αὐτοί πού Τόν ἔβλεπαν χάιρονταν πολύ. Καί σέ ὅλη τή ζωή τους δέν σταματοῦσαν νά μιλᾶνε γιά τή μεγάλη αὐτή ἀλήθεια: ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεός ἀληθινός.

Άγιογραφική διήγηση

Μία από τις πολλές εμφανίσεις του Κυρίου θά παρακολουθήσουμε κι εμείς σήμερα. Συνέβη στή **λίμνη τῆς Τιβεριάδας** (δείχνουμε στόν χάρτη, βλ. Γεν. ἐποπικό ὑλικό). Μετά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ οἱ μαθητές πῆγαν ἀπό τά Ἱεροσόλυμα στό βόρειο μέρος τῆς Παλαισίνης, στή **Γαλιλαία**.

Ἐνα δειλινό ὁ Πέτρος, ὁ Ἰωάννης, ὁ Ναθαναήλ, ὁ Θωμᾶς, ὁ Ἰάκωβος κι ἄλλοι δύο μαθητές -ὄλοι μαζί ἐπτά- ἀποφάσισαν νά πᾶνε γιά ψάρεμα. Σέ λίγο θά νύχτωνε, ἦταν ἡ καλύτερη ὥρα γιά ψάρεμα. Πέρασε ὅμως ἡ νύχτα καί δέν ἔπιασαν τίποτα, οὔτε ἓνα ψάρι! Κουρασμένοι, ξεσυχτισμένοι καί ἀπογοητευμένοι, κατά τά ζημερώματα εἶδαν πέρα στήν ἀκρογιαλιά μία ἀνθρώπινη φιγούρα. Ὁ ἄγνωστος τούς ρώτησε ἀπό τήν ἀκτή:

- Μήπως ἔχετε κάτι νά φᾶμε; Πιάσατε κανένα ψάρι;

- Ὅλη τή νύχτα προσπαθήσαμε ἀλλά δέν πιάσαμε τίποτε, τοῦ ἀπάντησαν οἱ μαθητές.

Ὁ ἄγνωστος αὐτός, πού δέν ἦταν ἄλλος παρά ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς, ἀλλά μέ διαφορετική μορφή, ἔτσι πού στήν ἀρχή δέν Τόν ἀναγνώρισαν, τούς εἶπε:

- Ρίξτε τά δίχτυα σας ἀκόμη μία φορά στό δεξί μέρος τοῦ πλοίου!

Δέν Τόν ρώτησαν οἱ μαθητές ποιός εἶναι, ἀλλά ἔκαναν ὅ,τι τούς εἶπε. Τότε συνέβη ἓνα καταπληκτικό θαῦμα! Ἐπιασαν τόσα πολλά ψάρια πού δέν μποροῦσαν νά σύρουν τά δίχτυα! Σάν νά διέταξε κάποιος τά ψάρια νά σταθοῦν ἐκεῖ ὅλα μαζί γιά νά τά πιάσουν. Μιά δυνατή χαρά γέμισε τήν καρδιά τους. Δέν ἦταν τόσο ἡ χαρά γιά τό θαῦμα τῆς ψαριάς. Ἀντιλήφθηκαν ὅτι **ἐκεῖ στήν ἀκρογιαλιά βρισκόταν ὁ Κύριος, ὁ ἀναστημένος Δάσκαλός τους!**

Πρῶτος τό κατάλαβε ὁ Ἰωάννης. Πλησιάζει τόν Πέτρο καί τοῦ λέει: «Ὁ Κύριος εἶναι!».

Ὁ Πέτρος δέν ἀντέχει νά περιμένει οὔτε στιγμή. Πέφτει στά νε-

ρά για να φτάσει γρηγορότερα κοντά στον Χριστό. Μετά τον Πέτρο καταφτάνουν και οι άλλοι μαθητές. Όλοι μαζί σέρνουν το δίχτυ με τα ψάρια.

Μόλις βγαίνουν στην ακρογιαλιά, άλλο θαύμα τους αφήνει κατάπληκτους: Βλέπουν κάρβουνα αναμμένα, πάνω τους ένα ψάρι ψημένο και δίπλα ψωμί. Πού βρέθηκαν όλα αυτά;

- Φέρτε και από τα ψάρια που πιάσατε, τους λέει ο Χριστός, κι έλατε να φάμε!

Ο Πέτρος σέρνει το δίχτυ πιο κοντά. Έκατόν πενήντα τρία μεγάλα ψάρια έπιασαν και το δίχτυ δέν σχίστηκε! **Τό ένα θαύμα ακολουθεί τό άλλο.** Κανείς δέν ρωτάει τον Άγνωστο «ποιός είσαι;». Όλοι πιά είναι βέβαιοι πώς **είναι ο αναστημένος Χριστός.** Εκείνος εύλογεί τό ψωμί και τό ψάρι και τους τό μοιράζει. Τα πρόσωπα των μαθητών λάμπουν από χαρά γιατί βρίσκεται ανάμεσά τους ο Χριστός!

Όταν λοιπόν έφαγαν, ο Ίησοῦς λέει στον **Πέτρο**, που τό πρώτο όνομά του ήταν **Σίμων**:

- Σίμων, γιέ του Ίωνᾶ, μ' αγαπᾶς παραπάνω άπ' όσο μ' αγαποῦν αυτοί; και δείχνει τους άλλους μαθητές.

- Ναί, Κύριε, άπαντᾶ άμέσως ο Πέτρος, **έσύ τό ξέρεις ότι Σέ αγαπῶ.**

- **Άφοῦ μέ αγαπᾶς, βόσκε τά αρνάκια μου,** δηλαδή φρόντισε όσους πιστεύουν σέ μένα!

Δεύτερη φορά ρωτᾶ ο Χριστός τον Πέτρο:

- Σίμων, γιέ του Ίωνᾶ, μέ αγαπᾶς;

- Ναί, Κύριε, Τοῦ λέει πάλι ο Πέτρος, **έσύ τό ξέρεις πολύ καλά ότι Σέ αγαπῶ.**

- Φρόντιζε τά πρόβατά μου!

- Σίμων, γιέ του Ίωνᾶ, μέ αγαπᾶς;

Τρίτη φορά κάνει την ίδια έρώτηση ο Χριστός.

Ταράχτηκε αυτή τή φορά ο Πέτρος, λυπήθηκε. «Γιατί μέ ρωτάει

για τρίτη φορά ο Κύριος;» αναρωτιέται. «Δέν με πιστεύει;». Καί τότε ἤρθε στή σκέψη του ἡ εἰκόνα ἐκείνη πού ποτέ δέν ξέχασε. Τή νύχτα τῆς Μ. Πέμπης, στήν αὐλή τοῦ ἀρχιερέα Ἄννα ὁδήγησαν τόν Χριστό γιά νά Τόν δικάσουν. Τότε ὁ Πέτρος ἀρνήθηκε τρεῖς φορές τόν Χριστό ἀπό φόβο γιά τή ζωή του. Γιά κείνο τό λάθος του ἔκλαψε πολύ. Ὁ Κύριος τώρα τοῦ ζητᾷ τρεῖς φορές νά ὁμολογήσει πώς Τόν ἀγαπᾷ, γιατί θέλει νά ἐπανορθώσει ἐκείνη τήν τριπλή ἄρνησή του.

Ἀληθινά μετανιωμένος ὁ Πέτρος γιά τρίτη φορά βεβαιώνει:

- Κύριε, ἐσύ ὅλα τά ξέρεις. **Γνωρίζεις καλά ὅτι Σέ ἀγαπῶ.**

Καί ὁ Χριστός ἐπαναλαμβάνει ἀκόμη μιὰ φορά τή γλυκιά παραγγελία:

- Βόσκει τά πρόβατά μου!

Ἀγαπῶ τόν Χριστό

Ἄν ὁ Χριστός ρωτοῦσε ἐμᾶς: «Μαρία, Γιάννη, Ἐλένη, Γιῶργο... μέ ἀγαπᾷς;», τί θά Τοῦ λέγαμε; Θά μπορούσαμε νά ἀπαντήσουμε ὅπως ὁ Πέτρος: «Ἐσύ, Κύριε, ὅλα τά ξέρεις, γνωρίζεις ὅτι Σ' ἀγαπῶ!»;

Βέβαια, γιά νά βρισκόμαστε ἐδῶ, στό σχολεῖο τοῦ Χριστοῦ, στό κατηχητικό, σίγουρα Τόν ἀγαποῦμε καί θέλουμε νά εἴμαστε μαθητές Του. Ἡ ἀγάπη μας ὅμως στόν Χριστό **φαίνεται κυρίως ἀπό τό ἄν προσπαθοῦμε νά ζοῦμε ὅπως θέλει ὁ Χριστός.**

Τί μπορούμε, λοιπόν, νά κάνουμε γιά νά δείξουμε ὅτι Τόν ἀγαποῦμε;

Νά τηροῦμε ὅλες τίς ἐντολές Του. Τί σημαίνει αὐτό μέ ἀπλά λόγια; (Ἀφήνουμε τά παιδιά νά ἀναφέρουν ὅ,τι θυμοῦνται ἀπό τά προηγούμενα μαθήματα καί τονίζουμε κι ἐμεῖς κάποια σημεία).

📖 **Νά πηγαίνουμε κάθε Κυριακή μέ λαχτάρα στόν ναό τοῦ Θεοῦ. Μᾶς περιμένει ὁ Χριστός!**

- ✎ Νά κοινωνοῦμε συχνά τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του.
- ✎ Νά κουβεντιάσουμε μαζί Του, δηλαδή νά προσευχόμαστε.
- ✎ Νά διαβάζουμε τό γράμμα Του, δηλαδή τήν Ἁγία Γραφή.
- ✎ Νά τούς ἀγαποῦμε ὅλους, νά λέμε τήν ἀλήθεια, νά ἐξυπη-
ρετοῦμε, νά εἶμαστε εὐγενικοί, νά συγχωροῦμε...

Ὅταν κάνουμε αὐτό πού θέλει ὁ Χριστός, τότε δείχνουμε μέ
τή ζωή μας ὅτι πραγματικά Τόν ἀγαποῦμε.

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Χριστός ἀνέστη»).

**Ἄναστημένε Κύριε,
σάν μέ ρωτᾷς ἂν Σ' ἀγαπῶ,
πάντοτε θέλω νά ἀπαντῶ:
Χριστέ μου, ναί, Σέ ἀγαπῶ!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα τῆς ἐμφάνισης τοῦ Ἄναστημένου στήν Τιβεριάδα.
2. Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.
5. Πασχαλινή κατασκευή.
6. Ὕμνος σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου: «Χριστός ἀνέστη».